

Πετιμεζαν ὅλοι ἀποδίδομεν ὑπόληψιν ἀκεριότητος. Ἄλλ' ὅλοι δὲν εἰμεθα σύμφωνοι εἰς τὸ περὶ ἐνεργείας κεφάλαιον· καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἀπαιτεῖται ἔκτακτος γοργότης πνεύματος καὶ ἰσχύς χαρακτῆρος. Ἄς φιλοτιμηθῇ ὁ κ. Πετιμεζάς, μολονότι εἶναι φύσει χλιαρὸς, νὰ ἐντείνῃ ὅλας τὰς δυνάμεις του εἰς τὸ ὑπατον σημεῖον καὶ κυρίως νὰ εἶναι δυσκαμπτότατος εἰς τὰς μετὰ τῆς κυβερνήσεως σχέσεις του.

Κατὰ τοὺς πιθανωτέρους ὑπολογισμοὺς ἡ ὅλη ἀνάκρισις περατοῦται ἐντὸς εἰκοσι τὸ πολὺ ἡμερῶν.

Μέχρι τοῦδε ὁμολογουμένως ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν ἔδειξεν ὅτι ἐννοεῖ ἀδυσωπήτως νὰ καταδιώξῃ τοὺς ἐνόχους. Ἄλλ' ἀκούονται μερικά στενότατα φιλὰι μετὰ πρωτόπων ἰσχυρῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἰμὲν δυστυχῶς ξένα τῆς ἀνακαλυφθείσης συμμορίας. Ὁ κόσμος δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ κἀνένα δισταγμὸν ὅτι ὁ κ. Μπένσης θὰ φανῇ ἀνώτερος καὶ τῶν τρυφερωτέρων φιλιῶν καὶ ὑποχρεώσεων καὶ πρὸς τοῦτο θέλει ψηλαφητὰς ἀποδείξει.

Καὶ εἰς τὸν ἀνακριτὴν τῶν Πατρῶν ἀνετίθησαν ἐξετάσεις ἀτόμων, περὶ ὧν ὑπάρχει πεποίθις ὅτι γνωρίζουσι διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Καὺμέδων.

Ἡ διὰ τῆς Στοᾶς ἀπολογία τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου κυρίου Ἀθανασιάδου εἶναι συνθεστάτον ἔγγραφον Ἑλλήνος ὑπαλλήλου. Μεθ' ὅλης τῆς ἀρμοζούσης εἰς τὴν ἡλικίαν του ἀταραξίας ὁμολογεῖ ὅτι **137** τελευτῶν μένουσαν ἀνεξέλεγκτα ἀπὸ τοῦ 1865 καὶ **18** πρὸ τούτου, ἰδίως δὲ τὰ σπουδαιότερα, ἦτοι τῆς Κερκύρας ἀπὸ τοῦ 1867, τῶν Πατρῶν ἀπὸ τοῦ 1870, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Σύρου ἀπὸ τοῦ **1865**. Καὶ ὁ κ. Ἀθανασιάδης εἶχε τὴν φιλοτιμίαν νὰ προϊσταται τοιοῦτου Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὅπερ οὐ μόνον οὐδὲν ἡλεγχεν, ἀλλὰ βερυτάτου ἐλέγχου εἶχε καὶ ἔχει ἀνάγκην. Ὅπως δὴποτε καλὴ καὶ ἡ παρρησία μεθ' ἧς ἐξέθηκε τὰ τοῦ κλάδου του.

Ἡ ζωντὰ πάλη ἥτις συνήφθη μεταξὺ Παππαμιχαλοπούλου, Σωτηροπούλου καὶ Τρικούπη καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοῦ τίς πταίει διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον ἀπόλυσιν τοῦ Βελέντζα καὶ ἐξέλεγχεν τοῦ Ταμείου Θεῶν κατέδειξε διὰ λαμπρῶν χρωμάτων εἰς τὸ κοινὸν ὅτι καὶ οἱ τρεῖς συνάδελφοι εἰσὶν **ἐνοχοὶ ἀμελείας**—ἄχρι ὥρας τοῦλάχιστον.

Ἐκ τῶν διαφόρων ὁργάνων τοῦ ἐγχωρίου τύπου μόνον τὸ Φῶς τοῦ Καρύδου φαίνεται ὀλίγον συμπαθοῦν πρὸς τὸν κ. Βελέντζαν.

Μέγας πανικὸς διὰ τοὺς βουλευτάς. Συνελήφθη καὶ ὁ βουλευτὴς Μεγαπάνος! ὡς χρηματίσας ἐπαρχος Θεῶν.

ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

Ὁ γνωστὸς Στεφανίδης ἐκφράζων τὴν ἀγανάκτησιν διὰ τὴν ἰσχυρίαν τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ἐν γένει οἰκτρὰν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, ἔλεγεν ὅτι οἱ μὲν Ἕλληνες εἰσὶν

Μηδερισταὶ ὑπὸ πραγματικὴν καὶ γραμματικὴν ἐποψίν, ἡ δὲ τῆς Ῥωσσίας ὑπὸ ὅλως ἀντίθετον.

Εἰς τὸ θέατρον τοῦ Ζούγ-Ζούγ.

— Τὸ εἰσιτήριόν σας Κύριε παρακαλῶ.

— Δὲν ἔχω εἰσιτήριον, εἰμαι κλητὴρ μετὰ τὰ πολιτικά.

Παρατηρήσαμεν ὅτι εἰς τὴν κομπανίαν τοῦ Ζούγ-Ζούγ ὑπάρχει κάθε καρδιᾶς καρύδι.

Οἱ τραπεζίται καὶ κεφαλαιοῦχοι Κανάκης καὶ Χαριλάου ἀφότου ὑπέστησαν τὴν ἀπὸ τὸν Βαλάσκαν ἱκανὴν ἀφαίμαξιν τοῦ πουργίου τῶν τόσον *ἐλύχνησαν* καὶ *ἐφύρασαν* ὥστε ἔγειναν ἀγνώριστοι ἀπὸ τότε δὲ λέγουσι ὅτι ἡ κοινωνία ἐν γένει εἶναι ἄτιμος.

Ἀλέκος

Ἐν τῷ ἀπὸ Νεαπόλεως εἰς Βρενδῆσιον σιδηροδρόμῳ ἔμπορος ἐκ Ξηροχωρίου ἀναγινώσκει ὑπὲρ τὴν εἴσοδον τοῦ βαγονίου *ἀπαγορεύεται τὸ κάπνισμα*. Δύο κυρεῖ μόνον συνοδοιποροῦσιν αὐτῷ, πρὸ τῶν ὁποίων ῥωμαϊκώτατα ἐκβάλλει τὰ ὑποδήματα, τὰς κάλτσας καὶ καταγίνεται εἰς τὴν ἐκκοπὴν τῶν ὀνύχων του. Αἱ κυρεῖ ἀμνηχανοῦσαι περιορίζονται μόνον ν' ἀποστρέψωσι τὸ πρόσωπον, ὅπότε ἐκεῖνος ἐξάγων τὴν καπνοθήκην του προσέρχεται νὰ τὰς παρακαλέσῃ *ἀν' ἐπιτρέπεται νὰ καπνίσῃ*.

Ἡ κυρία Μ. εἶναι ἔγκυος· τρυφερὰ νεᾶνις ἐρωτᾷ αὐτὴν :

— Ἀκόμα κυρία Μ., ἀκόμα τὸ γυῖό;

— Ἀκόμα...

— Αἶ, μὰ φαίνεται, ἔνεκα τοῦ καιροῦ (!)

Ὁ καιρὸς ἦτο ψυχρὸς.

Συλλογισμὸς Στεφανίδου :

Τὰ χρήματα γεννοῦν· ἐρωτήσατε τὸν κ. Σκουζέ· πᾶν δ,τε γεννᾷ καὶ ἀποθνήσκει. Οὐδόλως λοιπὸν παράδοξον ἀπίζωστί τις νὰ ἐθέρισε καὶ τὸ ταμεῖον Θεῶν.

Νάτος.

ΑΛΕΞΙΝΕΜΑ, ὥραϊα δηλαδὴ κηροπήγια (κανδηλιέρια) προφυλαγμένα ἀπὸ τὸν ἄνεμον, καλὰ **διὰ δεῖπνα ἐν ὑπαίθρῳ.**

Εἶναι κομψὰ, διαφόρων ποιότητων καὶ μετριωτάτων τιμῶν.

Πωλοῦνται εἰς τὸ **Κατάστημα Χουτοπούλου,** Ὅδῳ Ἐρμού.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

(Ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τοῦ «Μέλλοντος», ὁδὸς Θεσῶς, ἀρ. 12.)